Reeper dergi

tanini trio

RÖPORTAJ

“Acil İhtiyaç: Kültür Devrimi”

EYLÜL/EKİM 2022

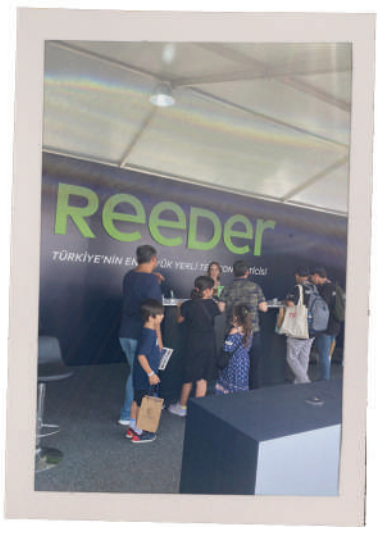

Güvenç Dağüstün	Tanini Trio - Röportaj
Fatma Türkcan	“Güne Merhaba” Kepenkleri
Sümeyra Yel	Cam Tavan Sendromu
Mutlu Avcı	Nesnelerin İnterneti
İrem Kara	Alışkanlık ve Spor
Mustafa Ilgın Üçgül	Zamanda Yolculuk Mümkün mü?
Özcan Turhan	Motosiklet İnsanları
Selahattin Tuncer	Türkçe Rap 50 Listem
Kerem Çıldır	Beynimiz Bilgileri Nasıl Hatırlıyor?
Mahmut İnce	Hatır
Umut Kara	Cesaretle
Çağlar Yılmaz	Sevginin Gücü
Serap Çakır	Sanatın Önemi
Çağlar Yılmaz	Öyle Birisi
Mahmut İnce	Takım Ruhu
	Teknofest
	Reeder Spotify Listeleri

tanini trio

“Acil İhtiyaç: Kültür Devrimi”

Röportaj: Güvenç Dağüstün

Fotoğraflar: Mehmet Turgut

2019 Ada Müzik etiketiyle çıkan ve prodüktörlüğünü üstlendiğim “Tanini Trio – Davet” albümünün kartonetine yazdığım yazıyı aynen aktarıyorum:

“Burçin Büke’yi yıllar önce Ankara’da tanıdım. Ben konservatuarda öğrenciydim, o ise Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası’na solist olarak gelmişti. Konserden sonra imza almak için kuyruğa girmiştim. Kim bilebilirdi ki yıllar sonra hem sahnede beraber olacaktık, hem dostluk edecektik. Bir gün Burçin, Tanini grubunun ona yaptığı tekliften bahsetti bana. Tahir Aydoğdu ve Bilgin Canaz, onu gruba davet ediyorlardı. Tahir Hoca’yı yine doksanlı yıllardan Ankara’dan tanıyordum ve o günlerden beri hayranlıkla takip etmekteydim. Hemen Burçin’e onun Asia Minor grubu ile yaptığı kayıtları dinlettim. Bilgin’i ise Burçin gruba katılıp Tanini son halini aldıktan sonra tanıdım. Olağanüstü bir müzisyen olmasının yanında çok farklı bir üfleme tekniği kullanıyordu. Onun çalgısından çıkan ses; bir ney sesinden çok daha fazlasıdır.

Tanini son halini almıştı; hem ülkemizde hem de dünyanın dört bir yanında konserler vermeye devam ediyordu. İlk albümlerini yapmayı teklif ettim, kabul ettiler. Ada Müzik’in kapılarını açması ile de bu çalışma oluştu.

Öncelikle Tanini’ye ve daha sonra konuk sanatçılarımıza teşekkür ederim. Şimdi söz sizlerde. Umarım onların müziği bir yerinden ruhlarınıza dokunsun.”

Burçin Büke, Tahir Aydoğdu ve Bilgin Canaz ile Reeder okurları için söyleştik. Keyifli okumalar.

– Tanini Trio’nun kuruluşu nasıl oldu?

Tahir Aydoğdu: Tanini, 2006 yılında Bilgin Canaz ve Hakan A. Toker ve benim tarafımdan Ankara'da kuruldu. Ben Bilgin ve Hakan ile ayrı ayrı tanıştım. Onlar birbirlerini henüz tanımıyorlardı. Daha sonra Bilgin ile ikimiz Hollanda'da başlayıp Türkiye'ye sıçrayan bir "Sufi'den Flamenko'ya" projemizi yaptık. Sonrasında ise Hakan ile birlikte kanun-piyano konserleri verdik. 2006 yılında Bilgin'in de katılımıyla trio tamamlanmış oldu. Tanini Trio ilk konserini 27 Aralık 2006 günü Ankara'da Çankaya Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde verdi.

– Tanini ne demek?

Tahir Aydoğdu: Tanini 'nin iki anlamı var; ilki Türk Müziği'nde 9 komalık bir aralık, diğeri de sadâ / tını demek.

– Tanini Trio son halini nasıl aldı?

Tahir Aydoğdu: Piyanist Hakan A. Toker ile yollarımız bir şekilde ayrıldı. Daha sonra 2017 yılında bir dünya piyanisti Burçin Büke'ye teklif götürdük ve kendisi bizi arayıp teklifimizi kabul edince dünyalar bizim oldu. Çünkü hem klasik müzikte hem de caz müziğinde marka bir isimdi ve bize çok yakışacağını düşündük. Nitekim 2017 sonbaharında birlikte çalışmaya başlayınca verdiğimiz konserlerde inanılmaz sololar ve eşlikler ortaya çıkarttık. Burçin'in trioya getirdiği o yüksek enerji ve sahne tecrübesi bizi başka bir boyuta götürmeye başladı. Bu arada biz Burçin Büke'ye teklif ettiğimizde sen yanındaymışsın. Özellikle beni tanıdığını ve muhakkak teklifimizi kabul etmesini söylemişsin. Yani senin de payın büyük. Birlikte nice yıllara....

– Grubun misyonu nedir?

Burçin Büke: Doğu ve batı sazlarını bir araya getirip değişik tınılarla müziğimizi polifonik (çoksesli) şekilde sunmaya çalışıyoruz. Bunun dışıda ise kendi toprağımızın sanatçılarını dünyaya tanıtmak için çabalıyoruz.

– Son albümünüzden söz eder misiniz? Neden "Davet"?

Burçin Büke: Son albümümüz "Davet", Ada Müzik tarafından yayınlandı. Tanini Trio'ya davulda Erhan Seçkin, kontrbasta Baran Say ve vurmalı çalgılarda ise Mehmet Akatay eşlik etti. Okurlarınızın bu söyleşide de gördüğü albüm fotoğraflarını ise Mehmet Turgut çekti. Prodüktörlüğünü ise sen üstlendin, hatırlıyorsundur. (Gülüşmeler) Albümün adına "Davet" dedik. Bu aslında dinleyicimize bir davettir. Müziğimize herkesi davet ettik.

Bilgin Canaz: Son albümde davul, kontrbas ve perküsyonun da katılımıyla önceki albümlerimize göre daha zengin bir "sound" oluştu. Gerçekten çok iyi müzisyenlerle çalışma olanağı bulduk. Sonuçta ortaya çok keyifli bir albüm çıktı.

– Hem yurtiçi, hem yurtdışında çok sayıda konser verdiniz. Kaç ülkeye gittiniz?

Burçin Büke: Kırkın üzerinde ülkeye gittik.

– Sizi en çok etkilemiş ülke neresi?

Burçin Büke: Ürdün. Petra tapınakları gezimiz olağanüstüydü.

Bilgin Canaz: Her ülkenin üzerimde bambaşka etkileri oldu. Ama Tayvan ve Brezilya diyebilirim.

Tahir Aydoğdu: Beni en çok etkileyen ülke Tayvan / Taipei oldu. Yüzölçümü olarak Konya'dan daha küçük ama 2016 olarak ihracat geliri 350 milyar doların üstündeydi. Ülkede çoluk, çocuk, yaşlı, genç, herkes çalışıyor. Sanata ve sanatçıya çok büyük say-

herkes çalışıyor. Sanata ve sanatçıya çok büyük saygıları vardı, devamlı bizi takdir edip alkışladılar, önümüzde devamlı eğildiler. Bizim de onlara cevap vermekten belimiz ağrımıştı. Bunu unutmak mümkün değil.

– Müzik sizin için ne ifade ediyor?

Burçin Büke: Müziği; heykel, resim, tiyatro, sinema gibi görmek lazım. İnsanlara hayal kurdurup düşünmeye teşvik etmeli.

Bilgin Canaz: Müzik benim için bir mucize. Bence insanlığa verilmiş en güzel armağan.

Tahir Aydoğdu: "Müziksiz bir yaşam hatadır" desem doğru olacak. Benim için müzik bir yaşam biçimi. Kaliteli olan her türlü müziği dinlerim. İyi ki müziği tercih etmiş ve müzisyen olmuşum. Ben ODTÜ Fizik mezunuyum ama benim için müzikle uğraşmak her şeyden öte.

– Müziğiniz kendi toprağımızın tınılarından yola çıkıyor olsa da sanki yurtdışında daha çok anlaşılıyor ve değer görüyor gibisiniz. Bunu neye bağlıyorsunuz?

Burçin Büke: Dünyada son zamanlarda gelişen olumsuzluklar tabii ki sanatı da sanatçıyı da etkiledi. Buna karşın tabii ki yurtdışındaki sanat algısı ülkemizden çok daha ileride. Salonlar, kulisler, seyirci orada bizi çok daha gönülden kucaklıyor.

Bilgin Canaz: Ne yazıkki yurtdışındaki dinleyicilerin sanatsal farkındalıkları daha fazla. Bu yüzden de nitelikli bir müzik icrası yurtdışında daha çok görüyor ve karşılık buluyor. Tanini Trio en az 150 yıllık tecrübe ve müzikal birikimin üzerine kurulu. Bunun ne kadar kıymetli olduğunun farkında olanlar maalesef ülkemiz dışındakiler. Bu çok üzücü aslında.

Tahir Aydoğdu: Söylediğin doğru maalesef. Yurt dışında daha iyi anlaşılıyor ve değer görüyoruz. Gerçi son zamanlarda Türkiye'de yaptığımız konserlerde de ilgi görüyor ve değer biliniyoruz, bu güzel bir gelişme. Amerika, Avrupa ve hatta Uzakdoğu dinleyicisi çok farklı. Gerçekten sizi dinlemek üzere geliyor ve sizi çözümlemeye çalışıyorlar. Hiç bir yerde telefon çalmıyor, müzik dışında başka bir ses ya da gereksiz konuşmalar duymuyorsunuz. Ben bunu tamamen eğitime bağlıyorum. "Ağaç yaşken eğilir" misali çocuklarımıza bu kültürü erken yaşlarda verirsek biz de bu kültürü en azından gelecek kuşaklara taşımış oluruz.

– Ülkemizin kültür sanat politikalarını dünya ile kıyasladığınızda neredeyiz? Çözüm önerileriniz nelerdir?

Bilgin Canaz: Ülkemizde her şey popüler kültür üzerine kurulu maalesef. Bu da gerçek bir sanat anlayışıyla buluşmayı engelliyor. Sanatın dönüştürücü gücünü pek kullanmak istemiyoruz ya da tercih etmiyoruz. "Eğlendirsin yeter" coğunluk için. Ne zaman ki sanatın yeme, içme gibi bir insan ihtiyacı oldugunu kabul ederiz işte o zaman değişim başlar.

Tahir Aydoğdu: Bu ülkede eğer köy enstitüleri kapatılmamış olsaydı Türkiye'miz bambaşka bir platformda olur, daha iyi tanınır ve sanatçılarını da dünya tanırdı. Bence çözüm; dinlemek, okumak ve sorgulamak. İnsan hayatında en güzel açılan kapılar; okumak sayesinde, dinlemek sayesinde, araştırma ve sorgulama sayesinde gerçekleşir. Köy Enstitülerinin tekrar açılması ve yeni bir köklü kültür - sanat politikası oluşturulması gerekir. Benim bu konuda vereceğim örnek; Finlandiya'dan Grigoriy Petrov'un "Beyaz Zambaklar Ülkesinde" adlı kitap olacaktır. Atatürk'ün okullarda okutulmasını tavsiye ettiği kitaplardan birisidir. Atatürk gibi bir dahileri, kurtarıcıları olmamasına rağmen Finlandiya halkı, topyekün seferberlikle adeta granit gibi sağlam bir toplum yaratmıştır.

– Tanini Trio konserlerinden unutamadığınız an ya da anılarınız var mı?

Bilgin Canaz: Seninle birlikte gittiğimiz Ürdün gezisi çok güzeldi. Petra'yı gezme imkanımız da olmuştu. O gezide çok eğlendik gerçekten. Olağanüstü bir yerdi. Sıcaktan nefret eden Burçin bile çok mutluydu. Sanırım en komik anımız da bir konserde piyano yerine sahnede org ile karşılaşmamızdı. Şaşkınlığımızı anlatamam. Hem çok gülmüş hem de çok kızmıştık.

Tahir Aydoğdu: Antalya'da lüks bir otele konser vermeye gitmiştik. Zannediyorum Milli Eğitim Bakanlığı'nın bir toplantısı içindi. Daha önceden "teknik rider" göndermemize ve içeriğini belirtmemize rağmen sahneye çıktığımızda piyano değil de nuhnebiden kalma eski bir org gördük. Rezil bir enstrümandı ama bir dünya piyanisti sevgili Burçin Büke "bu böyle olmaz, ben bu orgla çalmam, bu konser yapılmaz" demeyip her türlü iyi niyetiyle çözüm bulup o orgu kullandı ve güzel bir konser verdik. Bu unutamayacağım anılardan birisidir. Bizim her turnemiz kendi içinde hem güzelliklerle hem de problem, sıkıntılarla dolu. Bizim görevimiz; bu problemleri dinleyiciye hissettirmeden çözüp güzel bir konser vermektir.

– Grup dışında hepinizin bireysel projeleri de var. Bunlarda bahsedebilir misiniz?

Burçin Büke: Solo konserlerim ve resitallerim devam ediyor. Bunun yanında oda müziği çalışmalarım var. Seninle "Şair Şarkıları", İlhan Şeşen ile "Ciddi Eğlence" ve Melihat Gülses ile "Yunus Emre" projelerimizin konserleri devam ediyor. Bir de senin de bildiğin gibi büyük bir sahne eserini bitirmek üzereyim. Onu şimdilik açıklamayalım istersen. Sürpriz olsun.

Bilgin Canaz: "Bilgin Canaz" olarak bir single çıkartmayı planlıyorum önümüzdeki aylarda. Elektronik bir altyapı olacak. Daha sonra da tanıtım ve klip çalışmaları olacak. Bir aksaklık olmazsa Maldivler'de çekilecek klip. Şimdiden pek heyecanlıyım. Ayrıca Sonat Bağcan ile "Husu" adlı ses ve beden farkındalığı çalısmalarımız olacak. Çok farklı bir çalışma. Herkese tavsiye ederim. Bu tür işler benim ruhuma da iyi geliyor.

Tahir Aydoğdu: Gerek yurt içi gerekse yurt dışında kanun enstrümanını etkin bir şekilde tanıtacak projelerim var. Hem bireysel hem de senfoni orkestraları ile konser verme ve atölye çalışmaları yapma istediğim de bunlardan bazıları. 2012 ve 2015'de İstanbul ve Ankara'da gerçekleştirdiğim Uluslararası Kanun Festivali ve sempozyumlarının üçüncü ve hatta dördüncülerini gerçekleştirmek istiyorum. Çünkü kanun enstrümanına günden güne artan çok büyük bir ilgi var. Bu ilgiyi daha da genişletip gençlere de kapılar açarak gerek icra gerekse bilgi açısından düzenlenecek konserler, festival ve sempozyumlar düşünüyorum. Ayrıca mezun olduğum ODTÜ Fizik Bölümü'ndeki hocalarımın desteğiyle "Müzikte Fizik -Fizikte Müzik" adlı bir kitap hazırladım, yakında onu yayımlayacağız. Kısaca müzisyen fizikçilerden bahseden bir kitap. Yeni bir albüm düşüncem var, çünkü dinleyicilerden böylesi bir talep var, tek kanunumla vereceğim bir resital gibi bir albüm olacak.

– Tanini'nin gelecek projelerinden bahseder misiniz?

Burçin Büke: Yeni albümde Tanini Trio çeşitli sanatçıları konuk alacak. Tabii ki yine yurtta ve dışarıda konserlerimiz devam ediyor.

Tahir Aydoğdu: Yeni bir albüm düşüncemiz var. Ayrıca pandemi salgını nedeniyle pek çok yurt dışı konserimiz iptal oldu ya da ertelendi. Bunları tekrar gündeme getirip farklı ülkelerde konserler vermek ve atölye çalışmaları gerçekleştirmek istiyoruz. İlk yurt dışı konserimiz ise 23 - 29 Ekim tarihleri arasında Tataristan'ın başkenti Kazan'da olacak.

“Güne Merhaba” Kepenkleri

Her gün bizim insanımızın ellerinin değdiği ürünleri tanıtmak ve sunmak için kaldırıyoruz kepenklerimizi.

Pandemiden dolayı son iki yıldır ülkece büyük bir mücadele içerisindeydik. Bu süreçte hep birlikte gördük; azalan AVM saatleri, gelen yasaklar, kısıtlamalar ve mesafeler bizlere pek iyi gelmedi.

Pandemi günlerini geride bırakmak, hatta hatırlamak bile istemezken geriye dönüp baktığımda en güzel anılarımdan biri aklıma geliyor: On iki yaşlarımdaki ilk mağazacılık deneyimim...

Küçük ve samimiyetin ön planda olduğu bir ilçede beyaz eşya mağazasında bir klavye, bir müzik ve temizlikle başlayıp ilk “Hoş geldiniz” diyeceğimiz müşteriye kadar geçen biraz telaşlı ama fazlasıyla keyifli günlerdi.

Şu an baktığımda olduğum konumda yine aynı o yıllardaki heyecanla sabahın ilk kahvesiyle güne başlayıp bu defa sadece dünya çapında bir markanın ürünlerini değil, bizim mühendislerimizin, bizim insanımızın ellerinin değdiği, hepsinde kendi memleketimizin insanının teri olduğu ürünleri tanıtmak ve sunmak için kaldırıyoruz kepenklerimizi.

İletişim kurduğumuz kişinin telefonun diğer ucunda değil de karşımızda olması; mimiklerini, öfkesini, sevincini görebilmek, yüz yüze iletişim kurmak ve onu ikna edebilmek kimi zaman zor ama keyiflidir. Ben 70’li yaşlarında bir amcayı uğurlarken “Lütfunla bin yaşa” dediğinde anladım bir şeyleri doğru yaptığımı.

FATMA TÜRKCAN

Gün içerisinde her bir bireye aynı enerjiyle “Hoş geldiniz” diyebilmek... Kimi zaman üzgün, mutsuz, kırılmış da olsanız bütün sıkıntıları mağaza kepengine asılı bırakmak ve akşam çıkarken isterseniz almak... Henüz belli kısmın bildiği ama bir kısmın hakim olmadığı bir markayı, “bizim” markamızı benimsetmek, öğretebilmek, insanlara sunmak, ama aslında ekibinizle büyük bir aile olabilmek çok güzel.

Fabrika olarak, evet ordayız! Buradayız; ürettiklerinizi, ürettiklerimizi ve başarılarımızı tanıtıyoruz ve siz de bize bu yolda güç veriyorsunuz! Biz hep birlikte daha güçlü olduğumuzu biliyoruz.

Yedi ay öncesinde tozlu raflar silinip cihazlar yerleştirildi ve büyük bir gururla açıldı reeder kepenkleri. Birçok kadına marka bünyesinde istihdam sağlayan bir Türk markasında olduğum, Türk kadınlarının sadece yemek yapmaktan ibaret olmadığını gösterdiğim ve bu gücün bir parçası olduğum için minnettarım.

Teşekkürler reeder!

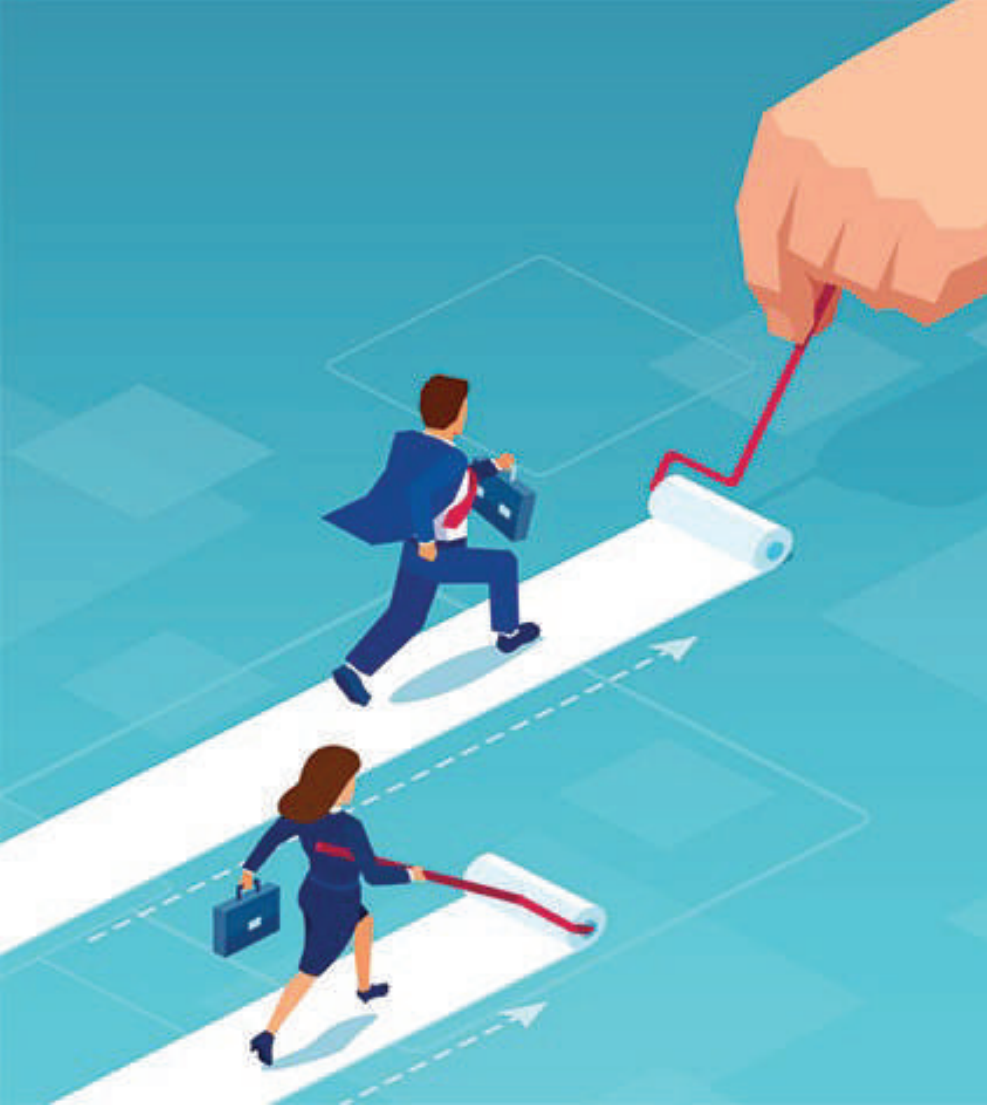

Kadının ailede, toplumda ve iş ortamında üstlenmesi gereken rollerin fazlalığı ve önyargılar, kariyer planlamasında erkek çalışanlardan daha temkinli, daha özverili olmasını zorunlu hale getirmektedir. Elbette bu eşiğin tam anlamıyla aşılamamış olmasında kadınların ev-eş-çocuk üçgeninden çıkmasını istemeyen gelenekselci yapının da etkisi vardır. Bu görünmez engellerin kalkması için, kadınların yönetim ekibinin önemli bir ögesi olarak görülmesi, eşit fırsatlar sunulan kadın ve erkek çalışanlar arasında yetenek ve liyakatlerine göre tercihler yapılması gerekir.

Kadın istihdamına yönelik sosyal güvenlik ve iş hukukunda yapılan pek çok düzenleme ve teşvikler olmasına rağmen; kadınların kariyerlerinde yükselmesi noktasında kadın istihdamı ile doğru orantılı bir gelişim sağlanamamıştır. Oysa kadınların hayatın her alanında aktif ve etkin olması toplumsal yapının olumlu yönde değişmesi ve gelişmesi için çok önemli bir adımdır.

Cam Tavan Sendromu

İş hayatında kadınların karşı karşıya kaldığı engellerin en bilineni "Cam Tavan Sendromu"yla ifade edilmektedir.

Hayatın her safhasını şekillendiren, düzenleyen ve yönlendiren kadınların çalışma hayatında varlık göstermesi uzun ve zahmetli bir sürecin ardından gerçekleşebilmiştir.

Toplum nezdinde kadına bakış açısının iş hayatına getirdiği sınırlara ilave olarak mesleklerin de kadın ve erkek mesleği olarak ayrılması, kadın ve erkeğe iş hayatında eşit fırsatların verilmemesi sonucunu doğurmuştur. Ancak kadınlar gayretleriyle ve eğitimleriyle uzun bir serüvenin neticesinde iş hayatında her sektörde yer almaya devam etmektedir.

İş hayatında aktif olan kadın sayısında büyük artış yaşanmasına rağmen, kadının çalışma hayatına girdikten sonra kariyerinde ilerlemesi ne yazık ki erkeklerle aynı oranda gerçekleşmemiştir. Eğitim düzeyleri, iş deneyimleri çok iyi olan kadın çalışanlar dahi yönetici kadrolarda daha az yer almaktadırlar. Ayrıca yönetici pozisyonlara ulaşmaya çalışırken cinsiyet ve iş ayrımcılığına maruz kalmaktadırlar.

İş hayatında yasalarla, kurallarla belirlenmemiş olsa da kadınların karşı karşıya kaldığı engellerin en bilineni "Cam Tavan Sendromu"yla ifade edilmektedir. Cam Tavan Sendromu, kadınlarla üst yönetim arasında yer alan, kadınların iş hayatındaki başarı ve liyakatlerine bakılmaksızın ilerlemelerini engelleyen, açıkça görülmeyen, aynı zamanda aşılamayan engelleri nitelendirmektedir. Kendisini iş hayatında kabul ettirmek için daha fazla çaba sarf etmek zorunda kalan kadınların kariyer gelişiminde onları yavaşlatan engeller de bu kapsamda değerlendirilebilir.

Kadınların iş hayatında yaşadığı bu sorun; ancak kadın ve erkeğin toplumda nasıl algılandığı ve en önemlisi toplumun kadın ve erkekten beklentisi ile ilgili bir kavram olan "toplumsal cinsiyet" kavramına bakış değişir ve kadın çalışanların yönetici kadrolarda yer alması bir "kurum kültürü" haline dönüştürülebilirse aşılabilir.

Bu noktada kadın girişimciler önderliğinde, kadın yöneticilerin ve kadın çalışanların yoğun olduğu reeder markasının iç dinamiklerinin umut verici olduğunu söylemek isterim. Büyük emeklerle yetiştirdiğimiz kızlarımızın ve onlara hayallerini gerçekleştirmek için ışık olmaya çalışan annelerinin iş hayatının her kademesinde daha fazla yer almaları dileğiyle...

Okumalar

Rozi Mızrahı, Hakan Aracı, "Kadın Yöneticiler ve Cam Tavan Sendromu Üzerine Bir Araştırma", Organizasyon ve Yönetim Bilimleri dergisi, 2010

Pınar Mert, "Kadın Öğretmenlerin Yönetici Olmaları Önündeki Engellerin Cam Tavan Sendromu Bağlamında İncelenmesi", 2019 tarihli doktora tezi

SÜMEYRA YEL

MUTLU AVCI

NESNELERİN İNTERNETİ

Gelecekte çevremizdeki her nesne akıllı olabilir. Peki biz buna hazır mıyız?

İnternet, şüphesiz son zamanların en önemli teknolojik gelişmelerinden biridir. Giderek daha fazla insan, diğer insanları, ürünleri ve hizmetleri bulmak için çevrimiçi bağlantı kuruyor.

İnternet, yaşama şeklimizi değiştirdi. Bugün günlük hayatımızın her anında internet var. Böylece giderek daha fazla cihaz insanların elinde ve dünya çapında bir ağa bağlanmalarına izin veriyor.

Ama yine de bu şeyler nedir? Bir buzdolabı internetle bir "nesne" olabilir mi? Evet, buzdolabı çevrimiçi dünyanın bir parçası olabilir, ancak nesnelerin interneti akıllı bir cihazdan daha fazlasıdır.

Terim İngilizce "Nesnelerin İnterneti"nden gelir, bu nedenle kısaltması IoT'dir ve bu, çok yeni bir terim değildir.

Terim, teknolojinin birçok alanını kapsar, ancak nesnelerin interneti söz konusu olduğunda tüm bu alanlar arasında ortak bir zemin vardır. Bu "nesnelerin", temelde bir iletişim ağına bağlanma yeteneğine sahip nesneler olduğunu söyleyebiliriz. Sırayla, bu ağ aracılığıyla tanımlanır ve kontrol edilirler.

Popüler inanışın aksine, internete bağlanan şeyler veya nesneler hakkında düşünmek zor bir iş olabilir. Sonuçta, nesnelerin birbirine bağlanabileceğini zaten biliyoruz, ama bunlar hangi nesneler? Bu nesneler ne tür bilgileri saklayabilirler ve bize ne tür bilgiler verebilirler?

Evet, ortaya atılan birçok soru var çünkü nesnelerin interneti birkaç yıl önce önerilmiş olmasına rağmen son zamanlarda hayatımıza girebilen bir teknoloji. Bazı uzmanlar, birkaç yıl içinde nesnelerimizle tamamen farklı bir ilişkiye sahip olabileceğimizi öngörüyor.

Günlük hayatımızda, konut sakininin yaklaşımını belirleyen, kapıları açan, ışıkları açan ve hatta yemek hazırlayan akıllı evlere alışabiliriz. Temel ögelerin eksik olduğunu algılayıp uyarı veren ve hatta bir alışveriş listesi önerebilen buzdolaplarına da.

Bağlantılı şeylerin olasılıkları sonsuz gibi görünüyor. Çevremizdeki her şey bir noktada otomatik olabilir. Bu, kuşkusuz insanların yaşam kalitesini artıracak, sanayi ve ticaret için daha iyi çözümler sunacaktır.

İnternete bağlı cihaz ve nesnelerin artmasıyla birlikte üretilecek bilgi miktarında da artış yaşanmaktadır. Bugün web'de bulduğumuz bilgiler, onu yorumlayabilenler için önemli bir değere sahiptir.

Bu bilgilerin saklanması ve bu verilerin daha fazla işlenmesi, bizim için yararlı bilgilerle sonuçlanır. Yani nesnelerin interneti bağımsız bir ilerleme olarak tek başına yürümez, aksine birçok teknolojinin entegrasyonu sayesinde mümkün olur.

Önemli noktalardan biri de alışılmamış kaynaklardan toplanan verilerin güvenliği konusudur. Genellikle bilgiler sosyal ağlar, Google aramaları ve internette gezinme yoluyla toplanır, ancak şimdi saatiniz bile sizin hakkınızda her zaman bilgi sağlayabilir.

Bu yüzden sadece bir şeyleri birbirine bağlamak değil, aynı zamanda bunu kullanıcılar için güvenli bir şekilde gerçekleştirmek de gereklidir. Cihazlar arası internet çağına girerken veri güvenliğini sağlamanın etkili yollarını ifade etmek kritik olacaktır. Sonuçta, bağlı bir ev olsa bile, kimse onun saldırıya uğramasını istemez.

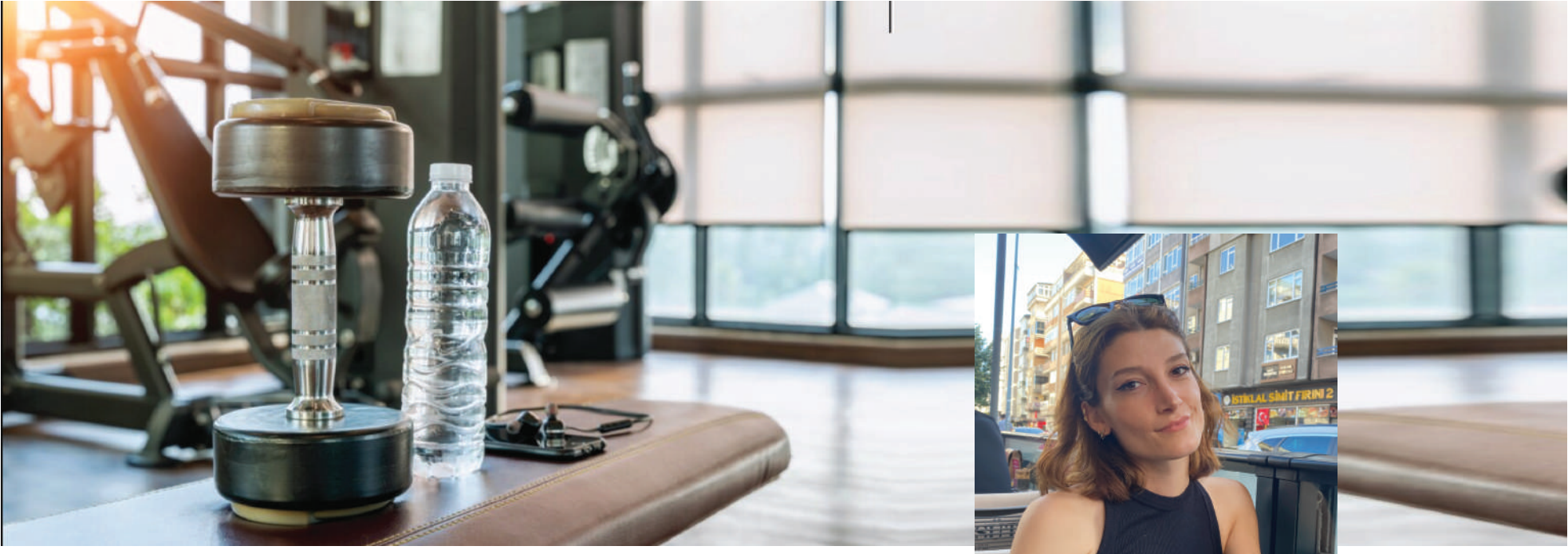

Alışkanlık ve Spor

Sporu nasıl alışkanlık haline getirebilirsiniz?

Alışkanlık, bilinçli olarak yapmayı düşünmeden, otomatik ve düzenli olarak yaptığımız bir eylem veya davranıştır. Bu davranış, alışkanlığı başlatan bazı işaretlerle ilişkilidir. Emniyet kemeri takmak zorunda olmadığımız 1970'li yıllarda böyle bir kazanımımız yoktu. Ancak bu bizim yapmamız gereken bir şey haline geldikten sonra, insanlar yavaş yavaş otomobile bindiklerinde otomatik olarak emniyet kemerine uzanma alışkanlığı edindiler.

İnsanlar temel olarak, spor salonuna gitmenin ya da "hayır" demenin daha doğal ve daha kolay bir karar haline gelmesinin ne kadar zaman alacağını bilmek isterler; peki daha öz kontrol gerektiren ve daha basit alışkanlıklara sahip olmamız ne kadar sürer? Merak etmekte haklılar. Ayrıca yeni egzersiz yapanların %50'sinin altı ay içinde spor salonuna veya egzersiz derslerine gitmeyi bıraktığının bilinmesi, bizi alışkanlık oluşumu hakkında daha fazla bilgi edinmeye ve meraka sürüklüyor.

Yakın zamanda yapılan bir araştırma, yeni bir alışkanlık oluşturmanın ne kadar sürebileceği konusuna biraz ışık tutuyor. Phillippa Lally ve meslektaşları, lisans öğrencilerinden 84 gün boyunca günde bir kez tekrarlanacak bir işarete bağlı yeni bir sağlıklı davranış benimsemelerini istedi. Örneğin akşam yemeğinden önce 15 dakikalık bir koşuya çıkmak ya da sabah kahve molasından sonra 50 mekik çekmek gibi. Katılımcılar ayrıca her gün bir websitesine önceki gün davranışı gerçekleştirip gerçekleştirmediklerini ve bu davranışın kendilerine ne kadar otomatik göründüğünü kaydettiler. Bulgular şunu gösterdi: İlk birkaç gündeki sık tekrarlar daha otomatik hissettiren davranışları kazandırmıştı. Katılımcılar 66 günün sonunda alışkanlık eğiliminin tahminlerinden çok daha uzun sürdüğünü anladılar. 84. günde ise katılımcıların yarısı, yeni davranışların alışkanlık olarak kabul edilmesi için yetecek otomatiklik puanını alamadı.

Bu sadece bir araştırma çalışması olsa da, yeni sağlıklı alışkanlıklar geliştirmek ve daha sık aktif olmak isteyenler için bunun anlamı ne olabilir?

İREM KARA

- Sık erken tekrarlar, otomatiklik oluşturmaya yardımcı oluyor gibi görünüyor. Bu yüzden yavaş yavaş gelişmeyi düşünmek yerine, devam etmek istediğiniz gibi başlayın.
- Günlük yapılan aktivitelerin otomatik hale gelmesi için bu çalışmada 66 tekrar ortalaması alınmıştır. Muhtemelen her gün spor salonuna gitmeyi planlamıyorsunuz, ancak kendinize daha otomatik bir aktivite haline gelme şansı vermek için spor salonuna en az 66 kez gitmeniz gerektiğini varsayabilirsiniz (22 hafta boyunca haftada 3 kez).
- Planladığınız derslerden veya seanslardan birini kaçırmanızın sağlıklı bir alışkanlık geliştirmeniz üzerinde büyük bir etkisi olmayacaktır. Bununla birlikte, bir seansı tekrar tekrar kaçırmak, bir alışkanlığın oluşmasını engelleyebilir. Bu nedenle mümkünse, kaçırılan bir seansın etkisini o hafta başka bir aktiviteye uydurarak ortadan kaldırmaya çalışın. Belirli bir oturumu tekrar tekrar kaçırıyorsanız o sırada başka önceliklerinizi olabilir: Planlarınızı ayarlanmanız gerekip gerekmediğini düşünün.
- Yeni bir egzersiz hedefinin hayatınızın alışılmış bir parçası haline gelme şansının en yüksek olması için, onu yapmaya devam etmeniz gerekir. Ancak bu, alışkanlık oluşmadan önce bir süre devam etmek için motive olmanız gerektiği anlamına gelir. Kilo vermek, birçok insanın bir egzersiz programına başlamasının nedenidir ve fazla kiloluysanız kilo vermek önemli bir hedeftir, ancak yalnızca tartıdaki sayıya takılıp kalmak, bazen yavaş kilo kaybı veya plato olan kişilerin motivasyonunu düşürebilir. Aşağıdakileri içeren egzersizlerden elde ettiğiniz diğer faydaların da daha fazla farkına vararak çöküşlerden ve gecikmelerden kaçınmaya çalışın:

- Kendinizle gurur duyun.
- Bir şeye yapışmaktan memnuniyet duyun.
- Yeni arkadaşlar edinin.
- İyi hissettirmesi için daha fazla endorfin alın.
- Daha fazla enerji ve dayanıklılık sağlayan çalışmalar yapın.
- Zindelikte artımlı iyileştirmeler sağlayın (daha yüksek hızlar, daha uzun mesafeler, artan güç ve daha hızlı iyileşme süresi).

ZAMANDA YOLCULUK MÜMKÜN MÜ?

Geleceğe ya da geçmişe yolculuğun büyüsünü yaşamak istiyorsanız Doc. Brown ve Marty McFly'ın fantastik zaman yolculuklarına katılmanızı tavsiye ederim.

Zamanda yolculuk, yüzyıllardır birçok insanın ortak hayalidir; mümkün mü, olasılığı var mı hep tartışılır. Fizikçiler konuyla ilgili birçok teori ortaya atsa da sanırım uzun yıllar, belki de yüzyıllar boyunca insanlar bu konuyu tartışıp hayal etmeye devam edecek.

Ben de zamanda yolculuğun gerçekleşmesini hayal eden hayalperest insanlardan biriyim, ancak bu konuda hayaller kuran ve meraklı olan sadece ben değilim. Birçok konuyu olduğu gibi zamanda yolculuk temasını da ele alan beyazperdenin uçuk yapımcıları ve senaristleri bu konuda beni yalnız bırakmadı.

Bu satırları okuyan birçok kişi lafın sonunun nereye geleceğini tahmin etmiştir. Zamanda yolculuk ve sinema deyince akla "Back to the Future" (Geleceğe Dönüş) serisinden başka bir şey gelmez sanırım.

Ben de dergimizin bu ayki sayısında "Geleceğe Dönüş" serisini ele almak istedim. Tüm zamanların en ikonik film efsanelerinden biri olan "Geleceğe Dönüş" üçlemesi, popüler kültür üzerinde silinmez bir etki bırakmıştır.

Yapımcı Bob Gale ve yazar-yönetmen Robert Zemeckis, 17 yaşında zaman yolculuğu yaparak ailesiyle tanışan çocuk konseptini ilk kez hayal ettiklerinde, bunun zorlu bir taslak olduğu konusunda hemfikirdiler.

Bu alanda trendi belirleyen ve birçok zaman yolculuğu temalı filme ilham olan serinin ilk filmi 1985'te piyasaya sürüldüğünde belki kendileri de zaman içinde böyle bir etki yaratacaklarını ve serinin klasikleşeceğini düşünmüyorlardı.

"Geleceğe Dönüş"te Doc. Brown ve Marty McFly'ın bizi içinde yaşadıkları tuhaf ve tarihle flört eden dünyayla tanıştırmalarının üzerinden 37 yıl geçmesine rağmen, anlamsız bir şekilde filmi sürekli izleyen birisi olarak kendimi her seferinde bambaşka düşüncelerin içinde buluyorum.

Seriyi izleyenler bilir; Marty'nin maceralarında çabucak keşfettiği gibi, tarihin akışı hiçbir zaman pürüzsüz olmadı. Gale ve Zemeckis, 1981'de senaryonun ilk taslağını kaleme aldıklarında, bu projeye kimse inanmamıştı. Kendilerine daha önce çok kez şans veren Hollywood'un birçok şirketi bu kez onları reddetmişti.

Ancak bu durum onları hayal kırıklığına uğratmadı, Bob Gale ya da Robert Zemeckis gerçekten zamanda yolculuk yapıp kendilerini bir kâbusun içinde kapana kısılmış hissetseler bile "Geleceğe Dönüş"ün arkasındaki fikrin tohumu çok gerçekçi olduğu için motivasyonlarını kaybetmediler.

Yapımcı Gale bununla ilgili, "Bob ve ben hep bir zaman yolculuğu filmi yapmak istemiştik," diyor. Daha önce "Elini Tutmak İstiyorum" ve "Kullanılmış Arabalar" komedilerinde çalışan ikilinin aklında, Gale 1980 yazında ailesinin evine gidene kadar bir proje yoktu.

BACK TO THE FUTURE

Gale, ailesinin yanına gittiği o yaz “Evde babamın lise yıllığını buldum,” diyor. “Mezun olduğu sınıfın başkanıydı. Fotoğraflara bakarken ben de mezun olduğum sınıfı, asla diyalog kurmayacağım biri olan sınıf başkanını aklıma getirdim ve düşünmeye başladım. ‘Lisedeyken babam benim katlanamadığım türden adamlardan biri miydi? Ve liseye babamla gitseydim ne olurdu: Onunla bir ilgim olur muydu, olmaz mıydı?’ Zamanda yolculuk filmi yapmanın sırrı, bir yetişkinin zamanda geriye gitmesi değil, bir çocuğun geri gitmesi olmalıydı.”

Gale Los Angeles'a döndüğünde bu fikri Zemeckis ile paylaştı. Zemeckis, Gale'in annesinin lisede nasıl biri olabileceğine dair bir espri yaptı... ve “Geleceğe Dönüş” doğdu.

Zemeckis ve Gale’in 1981 yılında tamamladığı senaryo, dört yıl boyunca onlarca stüdyo tarafından reddedildikten sonra Universal Pictures ve yapımcısı Spielberg tarafından kabul edildi.

İkili, senaryo başka stüdyo tarafından kabul edilmiş olsaydı Spielberg’le görüşmeyeceklerini, çünkü Spielberg’in şöhretinin kendilerini gölgede bırakacağından korktuklarını ifade etmişlerdi.

Bu endişelerinde haklılar mıydı bilmiyorum ama bildiğim şey şu; serinin özellikle ilk bölümünde oynayan tüm karakterler, hatta dizide kullanılan birçok kostüm ya da metalik eşyalar dahi efsane oldu. Serinin dünyanın birçok bölgesindeki hayranları, yılın belli dönemlerinde toplanıp birçok aktivite gerçekleştiriyor. Onları kıskanmıyor değilim tabii ki ama inanıyorum ki, bir gün filmin çekildiği ve hâlâ aktif durumda olan Universal Stüdyoları’nı, filmin gerçek ortamda çekilen lokasyonlarını Los Angeles’ı ziyaret ederek göreceğim. Hani bir film bir insan üzerinde ne kadar etki bırakır diye sorarsanız, bu serinin beni belki de 4-5 bin km öteye çekecek kadar etkisine aldığını rahatlıkla söyleyebilirim.

Sizler de geleceğe ya da geçmişe yolculuğun büyüsünü yaşamak istiyorsanız ve hâlâ bu filmi izlemediyseniz Doc. Brown ve Marty McFly’ın fantastik zaman yolculuklarına katılmanızı tavsiye ederim.

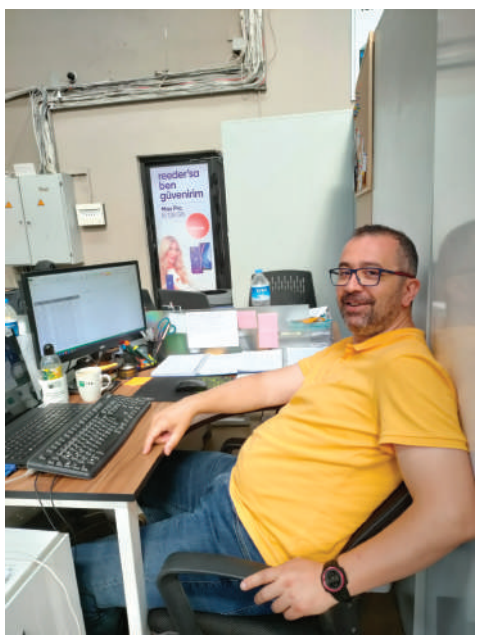

MUSTAFA ILGIN ÜÇGÜL

MOTOSİKLET İNSANLARI

Motosiklet kültürü bir bütün olarak değerlendirilmelidir. Bireysel bilinçten başlayarak kurumsallığa kadar ele alınmalıdır.

Motosiklet kültürünün coğrafyamızda bir türlü gelişememesinin nedenini, motosiklet kullanıcılarının ülkemizde yaşadığı zorlukları ya da maruz kaldığı haksız ithamları içlerinden biri olarak bir de benden dinleyin istiyorum.

Ben bir motosiklet kullanıcısıyım. Aynı zamanda Türkiye Motosiklet Federasyonu'nda da hakemlik yapmaktayım. Olabildiğince bu camianın içerisinde bulunmaya, motor konuşulan sohbetlere katılmaya ve hatta kulağa komik gelse de motosiklet sesi duyabileceğim ortamlarda bulunmaya gayret ediyorum.

Peki ama neden? Kim bu motorcular? Niye bu kadar önemli?

Size motosiklet kullanıcılarıyla alakalı birkaç şey anlatmak istiyorum. Motosiklet, doğası itibarıyla diğer motorlu araçlardan ayrılan enteresan bir taşıttır. Sürücüsüyle manevi bir bağ kurduran, onun dertlerine ya da sevinçlerine ortak olan, âdeta onunla bir yol yürüyen kadim bir hayat arkadaşıdır. Bir araba kullanmaktan farklıdır motor. Geçtiğin yerlerdeki kokuyu, havayı yüzünde hissedersin. Seni çevreleyen bir kaporta yoktur etrafında. Olabildiğince özgürsündür. Doğayla bütünleşirsin, yazın asfaltın yüzüne vuran sıcağını, kışın ensenden montunun içine sızan soğuğu, tozu, kiri, kask camında oluşan buğuyu iliklerine kadar hissedersin. Kısacası doğayı yaşarsın.

Öyle ki yataktan kalkmaya üşenen bir insan konu motoruyla zaman geçirmek, onunla seyahat etmek olunca hiç üşenmeden türlü eziyetler çekebilir. Kask, korumalı elbise, bot, eldiven, balaklava gibi ekipmanlarını özenle giyer. Yazın sıcağı, kışın soğuğu demeden yapılması gerekenleri, kendi canı için ve yaşadığı mutluluğu bir ömür sağlıklı bir şekilde sürdürebilmek için yapar.

Motosiklet kullananlar için sürekli bir eğitim vazgeçilmezdir. Hep daha fazla dikkatli olmak zorundadırlar. Kendi canları için iki tarafın da hatasını örtmekle yükümlüdürler. Çünkü onların kaportası kendi vücutlarıdır. O yüzden hem sürüşlerini yaparlar hem de yolu okurlar kafalarında, nereden ne tehlike gelir diye.

ÖZCAN TURHAN

Bir otomobil sürücüsü sadece ehliyet sınavını geçerek trafiğe çıkarken bir motorcu bununla asla yetinmeyerek türlü eğitimleri ömrü boyunca almaya çalışır. Sahi sizce aldığı ehliyetle yetinmeyerek üzerine de bir de ileri sürüş eğitimi alan kaç otomobil sürücüsü vardır? Bu bile tek başına yeter motosikletçilerin derdini anlatmaya.

Motosiklet kültürü bir bütün olarak değerlendirilmelidir. Bireysel bilinçten başlayarak kurumsallığa kadar ele alınmalıdır. Bir motorcu da bilmelidir kaldırımdan gidilmemesi gerektiğini, bir belediye de bilmelidir virajların ya da yolların sulanmaması gerektiğini. Bir araç kullanıcısı da bilmelidir motorcuya "Sen sağdan git, yerin orası!" denilmemesi gerektiğini, bir karayolları müdürlüğü de bilmelidir motorcu düştüğünde bariyerlerin onu jilet gibi keseceğini.

Nasıl her motorcu hakkında genelleme yapılamaz ise her otomobil sürücüsü de genellenemez. Sürücülerin her biri "O taşıtı kullanan, bir insan" düşüncesiyle hareket ederse birçok konu kendiliğinden çözüme kavuşacaktır. O zaman işte anlaşılacaktır beş dakika daha erken varmanın, trafikte yaşanılan yol verme kavgalarının ve sözlü, fiziki tartışmaların gereksizliği.

Avrupa ve Amerika başta olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde medeniyet göstergesi olarak kabul edilen bir konudan bahsediyoruz. Kullanım oranı arttıkça bilinç düzeyinin de arttığı, kimileri için bir hobi, kimileri içinse meslek olan bir alandan bahsediyoruz. Derdimiz ortak bizim: İnsan. İnsanın değerli olduğu, yaşama değer verildiği bir dünya hayal ediyoruz.

"Şeytan atı" ya da "şeytan icadı" terimleri, motora başlamak isteyen belki her bireyin duyduğu aile söylemleridir. Haksız da değiller, onların derdi çocuklarının canıdır.

Ama çözümü? Çözümü ne yasaklarda, ne motorda, ne yollarda, ne de arabalarda. Çözümü yine insanda. İnsan, eğitim ve empatiyle, hoşgörü ve saygıyla, sorumluluk ve eşitlikle, kısacası insana ait evrensel değerlerle buluşunca her konuya çözüm bulunacaktır.

Bu yazıyı sadece bir motosiklet kullanıcısı ya da motosiklet camiasının içerisinde bulunan birisi olarak değil, insanın yaşama hakkının her şeyden önce geldiğini bilen ve isteyen biri olarak kaleme alıyorum.

Ne derler: Tekerinize taş değmesin!

TÜRKÇE RAP 50 LİSTEM

Sizlere kendim oluşturduğum "Türkçe Rap 50" listemi sunacağım.
Aralarında dinlemedikleriniz varsa şiddetle tavsiye ederim. :)

1. Boarshill No1 "İnsanlar"
2. Cartel "Bir Oluruz"
3. Cartel "Cartel"
4. Ceza "Medcezir"
5. Ceza "Mürekkep Doldurdum"
6. Ceza "Neyim Var ki" (feat Sagopa Kajmer)
7. Ceza "Panorama Harem"
8. Ceza "Tamam"
9. Ceza "Tek Bir İhtimal Var"
10. Da Poet "Selam Dünyalı"
11. Defkhan "Alamanya"
12. Defkhan "Tornavida"
13. Defkhan "Yakamoz"
14. Erci E. "Bin Arabama"
15. Eypio "Deli Dediler"
16. Fuat "Okyanuslar"
17. Gazapizm "Sevmedim Söylediklerini"
18. Hayki "Kol Bozuk"
19. İmpala "Emek"
20. İndigo "Değişir Artık Hayatım"
21. Kamufle "Ecdadına Dinlet" (feat Eko Fresh)
22. Kamufle "Hissizleşmiş"
23. Karakan "Al Sana Karakan"
24. Kezzo "Çare Değil"
25. Killa Hakan "Her Şey Yolundadır"
26. Kolera "Gerilim Macera ve Suç"
27. Kolera "Korkusuz"
28. Kolera "Şermin"
29. Massaka "Soğuk Mevsim"
30. Merdiven Crew "Zülfikar"
31. Mirac "Nara"
32. Mode XL "Düzmece"
33. Mode XL "Pembeler"
34. Narkoz "Namlunun Ağzı"
35. Nefret "İstanbul"
36. Norm Ender "Çıktık Yine Yollara"
37. Orontez "İsyan Dolu Anlar"
38. Redo "Nadas"
39. Sagopa Kajmer "İskeletler Diyarında Bir Et Parçası"
40. Sagopa Kajmer "Kötü İnsanları Tanıma Senesi"
41. Sagopa Kajmer "Rak Benadam"
42. Sagopa Kajmer "Romantizma"
43. Sagopa Kajmer "Tanrı Çekti Tüm Resimleri "(feat Dr. Fuchs)
44. Saian "Birkaç Güzel Gün İçin"
45. Sansar Salvo "Ağır Roman"
46. Sansar Salvo "Eş Zamanlı Operasyon"
47. Silahsız Kuvvet "Buralarda Ayaz Var"
48. Sirhot "Islak Ateş"
49. Şehinşah "Hiphop Okulu"
50. Vale "Akdeniz"

Not: Sıralama alfabetiktir.

SELAHATTİN TUNCER

BEYNİMİZ BİLGİLERİ NASIL HATIRLIYOR?

Bilgilerimizi uzun süreli hafızamızda tutmak için sürekli tekrar etmemiz gereklidir.

Birçoğumuz geçmişte yaşadığımız olayları ve çocukluğumuza dair hatıraları hatırlamakta güçlük çekeriz. O yılları düşünmeye başladığımızda yaşanan olayları, büyük duygu değişimi yaratan olayların haricinde silik ve bölük bir şekilde hatırladığımızı fark ederiz.

Bu durum, bilim insanlarına göre, hatırlamanın gerektirdiği biyolojik donanımın insanda yeterince gelişmemiş olmasından kaynaklıdır. Peki nedir bu biyolojik donanım?

Duyu organlarımızdan gelen veriler bize çıktı olarak bir tecrübe oluştururlar. Etrafımızdaki objeler, ışığın parlaklığı, ortamın ısısı ve daha birçok algılanabilen veri bu tecrübelerden bazılarıdır. Beynimiz âdeta çevremizden gelen verilerin bombardımanı altındadır. Beynimiz için böyle bir durumda her veri eşit derecede önemli değildir.

Bu veri bombardımanında bizler için hangi verilerin önemli, hangilerinin gereksiz olduğu ayrımını talamus yapar. Talamusun filtresinden geçen ve bizim için nispeten önemli olan veriler arasında bir hiyerarşi söz konusudur. Veriler sayesinde oluşan tecrübe duyusal belleğimize aktarılır. Veri bizim için yeterince önemli ise kısa süreli belleğimize geçer. Yeterince önemli olmayan tecrübeler ise silinip gider.

Edinilen tecrübenin kısa süreli bellekten uzun süreli belleğe geçmesini limbik sistemi oluşturan hipokampus ve amigdala sağlar. Bir kez uzun süreli belleğe geçmiş olan bilgi bizler için önemini kanıtlamış ve birçok sinaptik bağlantı ile kortekste yer edinmiş demektir. Uzun süreli bellekte depolanabilecek bilginin teorik olarak sınırsız olduğu düşünülmektedir, ancak uzun süreli belleğe geçen tecrübelerin de zaman içerisinde unutulabildiği bilinmektedir.

Bilgilerimizi uzun süreli olarak hafızamızda tutmak için sürekli tekrar etmemiz gerekmektedir. Ayrıca yoğun çalışma sonrası kaliteli ve iyi bir uyku uyumak, gün içerisinde edindiğimiz bilgilerin kalıcı belleğe geçme şansını artıracaktır. Ek olarak, yeni öğrendiğimiz bilgiyle ne kadar çok olay ve bilgi arasında bağlantı kurabiliyorsak öğrendiğimiz bilgi o kadar kalıcı olacaktır.

KEREM ÇILDIR

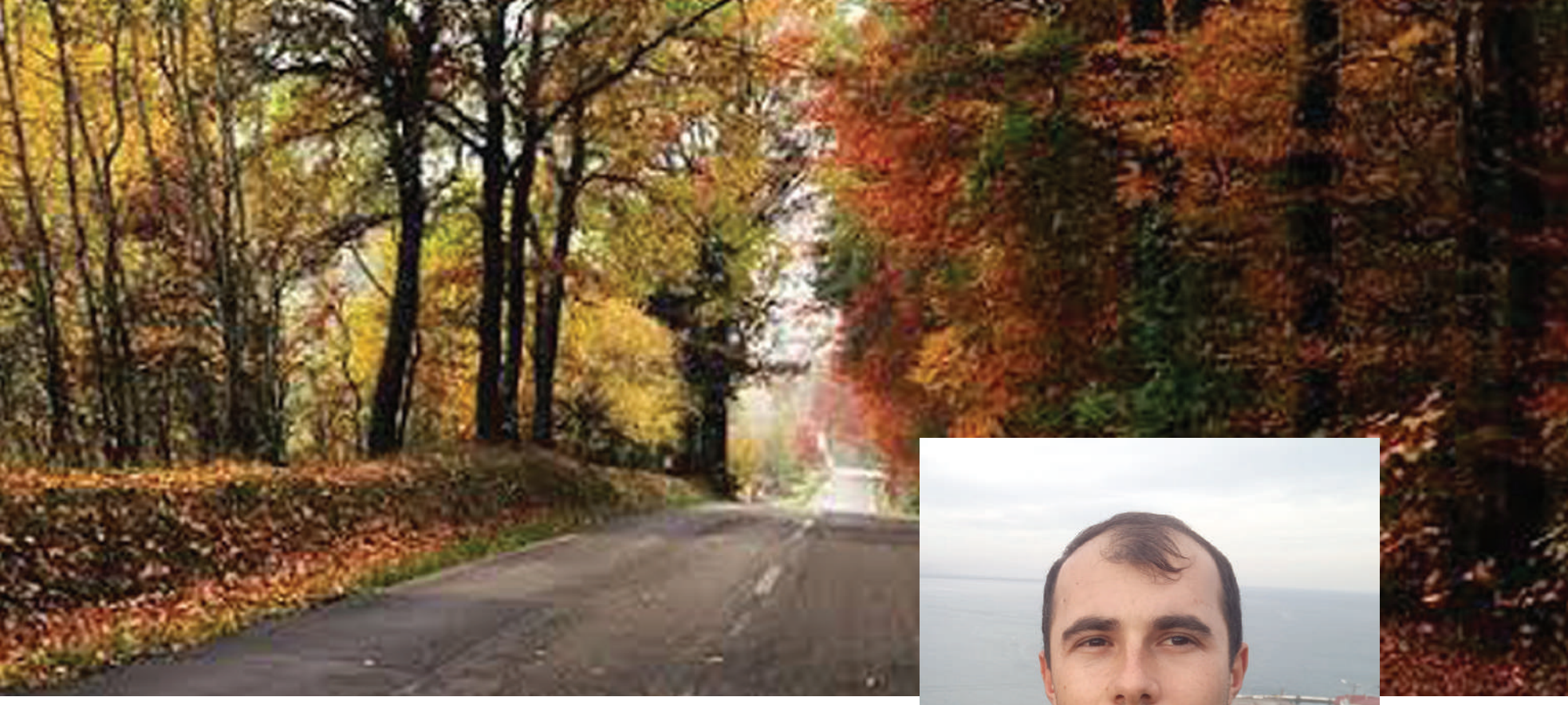

MAHMUT İNCE

Hatır

Okuyucu, plaktaki verileri okumaya çalışırken çizivermişti hislerimi. Kiminin üstü çizilmişti, kiminin altı.

Hatır.
Unutmak nasıl bir şeydir sizce? X'e dair hiçbir şey hissetmemek mi? Yoksa hatırlayamamak mı? Ya da bilmediğin bir coğrafyayı gezip de nerede olduğunu bilmemek midir? Abartmıyorum ama, bazen bırakın ses tonunu, her zaman gündelik dinlediğiniz müziklerin notasını, şarkıların hecesini dahi hatırlayamamak demektir.

Bir kıvılcım aramaktır unutmak. Ve hatırlamaya çalıştıkça zihni öyle yorulur ki insanın, yorulacağını bildiğin için düşünmeyi kestirip atmaktır. Boş bir plak düşünün kaç byte'lık olduğu bilinmeyen. Ömrünüz kadar bant genişliği, hisleriniz kadar veri çoğunluğu olan. Bir de arızalı bir okuyucu var her plağın dönüşünde his dediğin verileri hatırlayamayacak kadar çizen.

Evet, tam da buydu işin özeti. Okuyucu, plaktaki verileri okumaya çalışırken çizivermişti hislerimi. Kiminin üstü çizilmişti, kiminin altı. Altı altın uçlu kalemle çizilmiş hislerimle üstü çizilmiş hislerimi ayıklanmaya çalışıyordum. Bir defin işlemiydi bu. Kimi kurak toprağa gömülü kalmış, kimi hiç unutulmayacak bir köşede gizli sekme gibi açık kalmış, kimileri ise düşlerimizde ölmüştü.

Tam tarih, 25.06.2021. Günlerden ise cuma. Bilmediğim bir coğrafyada unutulmuş dizelerimi, notalarımı hatırlamaya çalışıyordum. Bu yolun ne zaman değil, nasıl son bulacağı önemliydi benim için. Çünkü zaman bir şekilde bitecekti. Ya huzurlu ya da hüzünlü.

Şimdi hatırlıyorum da ne de güzelmiş. Güzeldi. Her şey. Bir zaman sonra ses tonun dinlediğim şarkılarımdan daha ağır basar olmuştu. Bir melodiydi, adı sende saklı kalmış, hatırın hasrete bürünmüş şeklinde, düşünmekti yaptığım tek şey. A'dan Z' ye. Onu da düşünmekten unutmuştum, ruhumdaki çocuğu bilmediğim ses notasında uyutmuştum.

Uykusu gelmese bile gözlerimin, aralıyordum sır perdesini. Belki bir güneş doğar da yarınımıza, ısıtıverirdi sol yanımızı. Demlikte akşamdan sabaha kalmış çay gibi tadı kalmıştı yaşanmışlıkların ağzımda. Bir reset tuşu ne kadar uzakta olabilirdi ki zihnimin resetlenmesi için?

Her şey geçti, sayılı günler bitti. Gölgesinde oturduğum 6 top ağaç mevzisindeki tut ağacının hatırı kaldı bende. Her şey geçti, sayılı günler bitti, 4 No'lu taş mevzinin gece soğuğundaki ayazının hatırı kaldı. Her şey geçti, sayılı günler bitti, kum mevzinin muhabbeti, dermanı hatırı kaldı.

Her şey geçti.

Saatler, günler, aylar, hatta 3.080. Adım bile geçti. Ama sen benden geçemedin.

Sonra: "Gittiğim her yerde senden bir nefes bıraktım. Belki yürürsün yanı sokakta. Ayak izime denk düşer ayak izin, belki saçına değer nefes, belki sende bir gün özlersin diye.

Seni uzakta bıraktım. Seni uğurladım. Sana kavuştum. Seni terk ettim. Bilmem kaç kilometre yol gittim. Evren kaydı, sen göğüs kafesimden milim kaymadın..."

–Ezel Rose Manaz

CESARETLE

Cesur olursanız hayatınız çok daha renkli ve hareketli hale gelir.

Hani bazı zamanlarımız olur ya, pes etme noktasına geliriz ve tekrar motive edecek bir şeye denk gelene kadar bu ruh halimiz devam eder. İşte böyle anlarda bizi güçlendirip tekrar yolumuza devam ettiren şey, cesarettir.

Peki insan nasıl cesur olur derseniz size şöyle açıklayayım: Geçmişinizi gözünüzün önüne getirin; korkularınızı, geçmişte karar verirken korkularınızın bu kararları nasıl etkilediğini düşünün. Cesur olduğunuz durumları hatırlayın, bu anların öncesinde ve sonrasında neler hissettiğinizi düşünün.

Cesur olmak doğuştan gelen bir özellik değildir, yaşadıklarımız ve gözlemlerimizle oluşur.

Peki cesaret bize ne kazandırır derseniz, cesur insanlar isimlerini tarihe altın harflerle yazdırmışlardır. Cesaret etmek, sizi herkesin gittiği yolda farklı yerlere saptırır. Güvenli olduğu bilinen kapıları değil de diğerlerini açtırır ve karşınıza sürprizler çıkarır. Hayatınız çok daha renkli, çok daha hareketli olur.

Özetlemek gerekirse cesaret, şövalyelik ruhudur, özgürlüktür, adanmışlıktır. Yazıma burada son verirken sevdiğim ünlü düşünürlerden tarihe geçmiş, benim çok sevdiğim, sizin de cesaretinizi artıracak sözleri paylaşmak istiyorum.

Cesaretle kalın.

“Gidilebilecek yolu bilmiyor olabilirim ama ne olursa olsun ona gülerek gideceğim.”

Herman Melville

“Aklım kesiyorsa ve yüreğim inanıyorsa başarabilirim.”

Muhammed Ali

“İlk adımınızı inançla atın. Tüm merdiveni görmek zorunda değilsiniz, yeter ki siz ilk adımı atın.”

Martin Luther King Jr

“Bir sürünün üzerine atılacak kurt, sayıyı düşünmez.”

Büyük İskender

“Dizlerimin üzerinde yaşamaktansa, ayaklarımın üzerinde ölmeyi tercih ederim.”

Che Guevara

UMUT KARA

ÇAĞLAR YILMAZ

SEVGİNİN GÜCÜ

Tüm insanlığın aradığı o formül; biraz anlayış, biraz umut etmek, bolca sevgiden geçiyor.

İnsan görmek istemediği kadar kör, duymak istemediği kadar sağırdır. Çoğu kez bir insanın tüm yaşamını değiştirebilecek bir dokunuşun, bir gülümsemenin, güzel bir sözün, kulak verip dinlemenin, içten bir iltifatın ya da gösterilen en küçük sevgi hareketinin ne denli güçlü olabileceğinin farkında değildir.

Oysa her şey için sevgi yeterlidir. Lisanınız, kalbinizin sesi olsun. Silahınız sevginiz olsun. Açılmayacak kapı yoktur, kapı açılmıyorsa bilin ki doğru anahtar olan sevgi eksiktir. İnsan, karşılıksız, gerçek ve mutlak sevgi bilincine vardığı an bütün olumsuzluklardan kurtulur.

Sevginin gücüyle belki kâinatı fethedemeyebiliriz ama yeşilliklerin toprağın çirkinliğini gizlemesi gibi sevgi de insanların kusurlarını örter. Sevgi karanlık bir tünelde yakılan mum ışığı gibidir, size yolunuzu gösterir.

Bence tüm insanlığın aradığı o formül; biraz anlayış, biraz umut etmek, bolca sevgiden geçiyor.

Hayatı yaşamanın diğer sırları ise bana göre şöyledir:

• Unutmayın; insanı edindiği huylar oluşturur. Sınırlarınızı öne sürmeyin, yoksa sınırlı olursunuz.

• Ne olursa olsun yaşamınızı sevgiyle doldurun.

• Alçakgönüllü olmaya çalışın.

• Cesaretiniz olsun; bu hayata bir kez geliyorsunuz, riskler alın. Hatta ipin ucunu birazcık kaçırın.

• İçinde bulunduğunuz anı yaşamayı öğrenin.

• Lal olmayın haksızlık karşısında, konuşun, sesiniz gür çıksın.

• Gönlü bol olmayı haklı olmaya yeğleyin.

• Aynı anda birkaç farklı şey yapmaya çalışmayın.

• Eleştirme isteğinizi bastırın.

• Sahip olmak istediğiniz şeyleri değil, elde etmiş olduklarınızı düşünün.

• Birisine iyilik yapın ve bunu kimseye söylemeyin.

• İyi bir dinleyici olun.

• Olağan şeylerdeki olağanüstülüğü arayın.

• Her gün birkaç dakikanızı sevilecek birini düşünmeye ayırın.

• Herkesin farklı olabileceği gerçeğini anlayın ve farklılıklara saygı gösterin.

Yazıma bolca tavsiyeyle noktayı koyuyorum: Sevgiyle kalın.

SERAP ÇINAR

SANATIN ÖNEMİ

Sanatın bir toplumun kalkınmışlık düzeyi üzerinde büyük bir etkisi ve önemi vardır.

Herhangi bir duygu, düşünce, olay veya varlığı anlatılırken anlatımın ve sunuşun insanlarda hoş etkiler bırakacak şekilde kullanılması, sanat olarak tanımlanabilir. Bu duygu ve düşünceler, kimi zaman müzikle, kimi zaman resimle, kimi zaman bir canlandırmayla veya sözlerle, şiirlerle yansıtılabilir. Sanatta en önemli nokta yaratıcı olması ve insanların hoşuna gitmesidir.

Sanatın bir toplumun kalkınmışlık düzeyi üzerinde büyük bir etkisi ve önemi vardır. Gelişmiş ülkelerde sanata verilen önem büyüktür. Buna paralel olarak geri kalmış ülkelere bakıldığında, sanatın pek de önemsenmediği, sanatsal faaliyetlerin bu ülkelerde çok az olduğu görülmektedir. Aslında hangi yolla olursa olsun, insanı etkileyen, onda hoş bir izlenim bırakan her uğraşı sanatın kapsamına girer.

Sanatın amacı, insanları eğlendirmek, düşündürmek, duygulandırmak ve toplumsal olaylara karşı ilgilerini artırmaktır. Bu nedenle sanatın insan yaşamındaki yeri ve önemi çok büyüktür. İnsanlar geçmişten beri sanatla ilgilenmiş ve çeşitli sanat dallarında eserler üretmişlerdir.

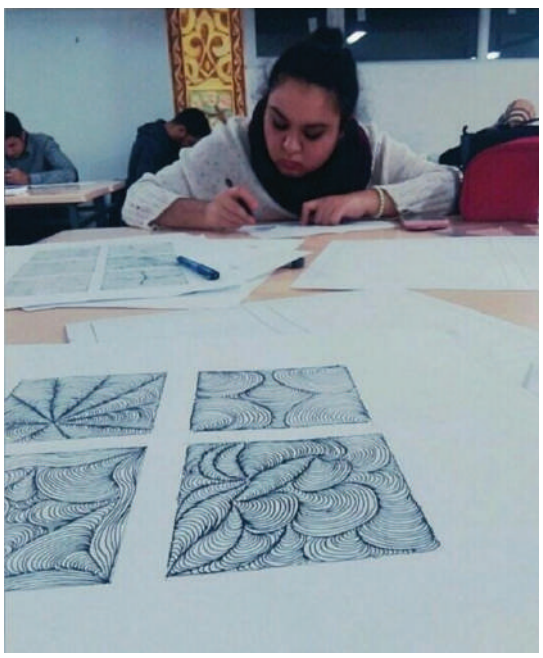

ÖYLE BİRİSİ

Öyle birisi olsun ki yanmayacak kadar uzak
Öyle birisi olsun ki üşümeyecek kadar yakın
Öyle birisi olsun ki yanında zamanın durduğu
Öyle birisi olsun ki bedenine hayat veren ruh gibi
Öyle birisi olsun ki anahtar olsun tüm kapılarını açan
Öyle birisi olsun ki karanlık gecene sabah güneşi gibi
Öyle birisi olsun ki oksijen olsun yokluğunda boğulduğun
Öyle birisi olsun ki sağı solu renkli çiçeklerle dolu bir yol gibi
Öyle birisi olsun ki bir çocuğun gözlerindeki hayat dolu ışık gibi
Öyle birisi olsun ki bir gün geriye dönüp baktığında iyi ki o dediğin
Öyle birisi olsun ki bir çocuğun yüzündeki umut veren tebessüm gibi
Öyle birisi olsun ki İskenderiye Kütüphanesi'nde nadir bir kitap gibi
Öyle birisi olsun ki hiç dolmayacağını sandığın boşluklarına dolup taşan
Öyle birisi olsun ki tüm hata ve eksikliklerinle seni olduğun gibi sevebilsin
Öyle birisi olsun ki her şeyin bittiğini düşündüğün anda başlangıcın olan
Öyle birisi olsun ki kurumaya yüz tutan ekinlere can veren nisan yağmuru gibi
Öyle birisi olsun ki tüm kâinatın toplanıp onun ak dediğine bir gün kara derse
sana siyah rengin varlığını unutturan

Öyle birisini bulman dileğiyle...

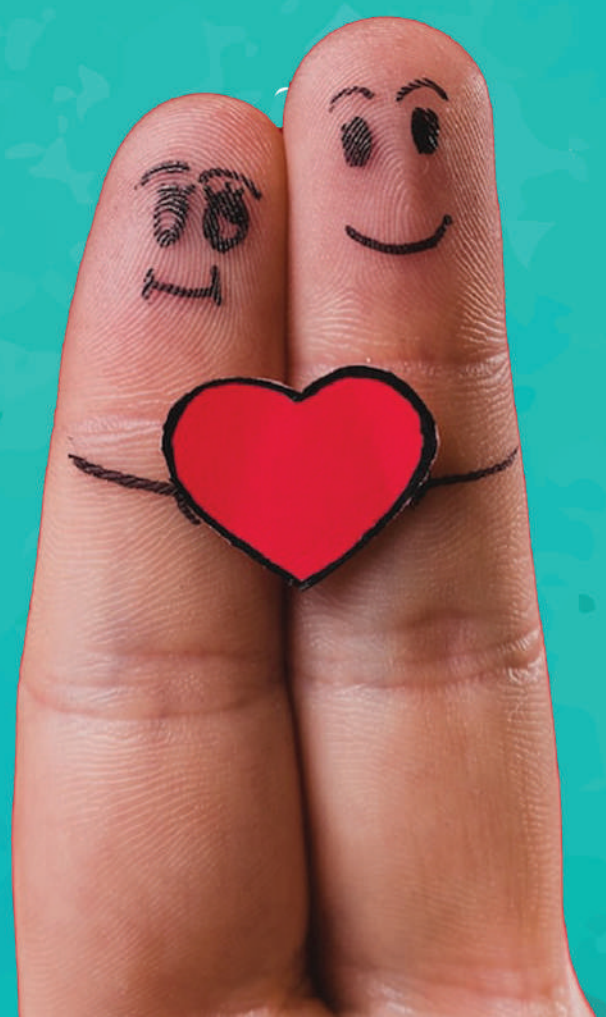

ÇAĞLAR YILMAZ

MAHMUT İNCE

TAKIM RUHU

Şirketimizin önemli bir problemini çözen bir ekip arkadaşım bize önemli bir hayat dersi verdi.

Merhaba, ben Mehmet Özsivri adlı arkadaşımın birimimiz için kendine görev edindiği ve çözdüğü bir sorundan bahsetmek istiyorum.

Mehmet yaklaşık 3 ay önce bizimle çalışmaya başladı. O gelmeden önce de, geldikten sonra da görevli olduğu kısımda işler analog şekilde ilerliyordu. Tutulan veriler kopyala-yapıştırdan ibaretti. Bu durum cihazların sonraki işlemlerinde hataya sebep oluyor, aynı zamanda ekstra iş yükü ve zaman kaybı yaratıyordu. Bu durum Mehmet'in canını çok sıkıyor ve buna çözüm arıyordu.

Mehmet bir gün heyecanlı bir şekilde yanıma geldi. Bana sıfır cihazlar için bir sistem kuracağından, sistemin çoğu şeyi otomatik gerçekleştireceğinden, işlerine düzen geleceğinden ve artık hata çıkmayacağından bahsetti. Bunları anlatırken gözündeki parıldamayı hepinizin görmesini isterdim. Belliydi ki Mehmet yapacağı iş için kafa yormuştu ve gözlerinde bir şeyler yapabilecek, en önemlisi katkı sağlayacak olmanın heyecanı vardı.

Mehmet o günden sonra her bulduğu fırsatta bilgisayarının başında bir şeylerle uğraştı. Bazen molalara bile çıkmadı. Yaklaşık bir hafta sonra da bahsettiği düzenlemeyi bitirdiğini söyledi ve heyecanla anlatmaya başladı. Renkli ve düzenli bir tablo açtı önüme. İsmini "Ar-Ge S Cihaz Takip Sistemi" koymuştu. Bir sürü ayrıntı anlattı; nasıl yaptığını, neler öğrendiğini... En son gözüme "R&D Team" yazısı takıldı. "Bu nedir?" dedim. O da "İmzamız," dedi. "Ben şu an burada çalışsam da Ar-Ge ekibinin bir parçasıyım. Biz bir gün bu işleri başkasına devredersek ulaşabilecekleri ve soruları sorabilecekleri bir muhatap bulsunlar istedim." "Peki neden o şekilde yazdın? Bu sistemi sonuçta sen kurdun," dedim. O da bana dönerek "Ekip ruhu," diye cevap verdi. "Bu sistemi burada Ar-Ge takımının bir üyesi olarak kurdum," dedi gururlu bir şekilde. O, bireysel olarak yaptığı çalışmada ekip olarak başarmanın gururunu yaşıyordu. Ben de Mehmet'in bu düşüncesiyle gurur duydum.

Velhasıl Mehmet daha önce hiç fikri olmayan ama sorun çıkaran bir düzeni değiştirerek kendi sistemini kullanmaya başladı. İşleri artık daha düzenli ve daha hızlı, planlı ve programlı olarak yürütüyor. Aslında Mehmet bizim sıfır cihazlar sorunumuzu çözüme kavuşturdu.

Mehmet, sadece kendi işi için çözümcü değil, her soruna yapıcı yaklaşan, herkese yardımcı olmak isteyen ve bunu seve seve yapan pozitif bir insan. Hatta diğer bir problemimiz olan ve çok sıkıntı yaşadığımız IMEI eşleşen cihazlar için de teknisyenleri dinleyerek bir çözüm buldu.

Mehmet gerçek bir reeder'lı olarak başarmak ve şirkete bir şeyler katmayı isterken ben de bu yazıyı sizlere yazmayı borç bildim. Umarım Mehmet bir yerlerde onun işini nasıl severek yaptığını bilen insanlar olduğunu biliyordur.

Türkiye ’nin en büyük yerli telefon üreticisi olarak, Türkiye Teknoloji Takımı Vakfı ile Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının yürütücülüğünde gerçekleşen Teknofest Karadeniz'e katıldık.

Yoğun ilgi gören standımızı ziyaret edenler şirketimiz, mağazalarımız ve ürünlerimizle ilgili bilgilendirildi ve çeşitli hediyeler kazanma fırsatı yakaladı.

Yeni Ar-Ge projelerimiz özellikle üniversite ögrencilerinin yoğun ilgisiyle karşılandı.

Reeder Spotify Listeleri

Sizin için oluşturulan listeleri, Spotify Ara sekmesi ve
ardından açılan sayfadaki Arama Motoruna tıkladığınızda sağ üst köşede çıkan kamera ikonunu açarak
akıllı telefonunuzun kamerasına taratabilir ve keyifle dinleyebilirsiniz.

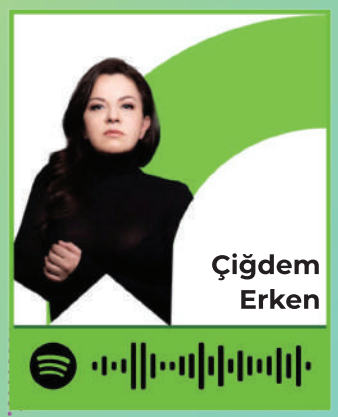

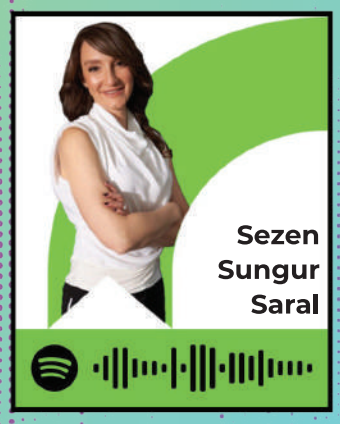

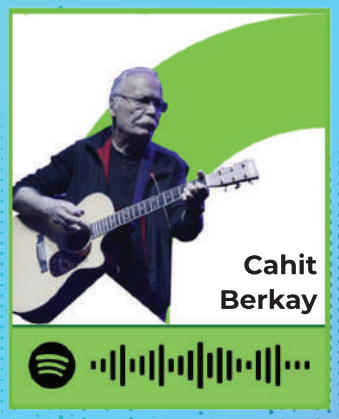

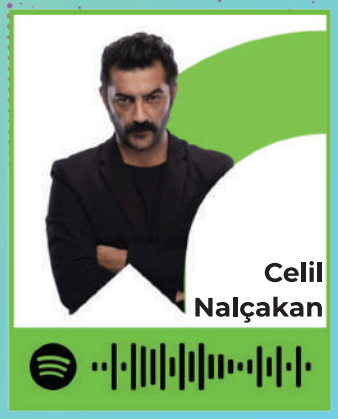

Onlar sizler için seçti...

aradığınız telefona şu anda ULAŞILABİLİYOR!

aradığınız her şey S19 Max'ta.

13 MP	128 GB	3950 mAH	4 GB
KAMERA	DAHİLİ HAFIZA	BATARYA	RAM

Reeder